

σμένη και τρέμουσα από τὸ ψῦχος, διὰ τοῦτο
καὶ ἐγὼ θὰ τὸν ὑπηρετῶ πιστῶς.

— Ἐγὼ προτιμῶ νὰ ἦμαι κύριος τοῦ ἑαυ-
τοῦ μου, παρά δοῦλος ἄλλου τινός. Εἶναι ἀλη-
θές ὅτι ἔχω τὰς δυσκολίας μου, ἀλλ' ἔχω τὴν
ἐλευθερίαν μου, ἥτις ἀξίζει πολὺ περισσότερον
ἀπὸ ὅλα ταῦτα.

— Ἀκόμη δὲν ἐδοκίμασες τίποτε εἰς τὴν
ζωὴν σου, εἶπεν ὁ σκύλος.

— Αὐτὰ εἶναι πολὺ καλὰ διὰ σέ, ἐγὼ ὅμως
δὲν ἔχω καιρὸν νὰ ὀμιλῶ περὶ τούτου, διότι
πεινῶ καὶ πρέπει νὰ φροντίσω διὰ τὸ γεῦμά μου.
Ἐὰν δὲν θέλῃς νὰ ἔλθῃς μαζί μου θὰ ὑπάγω μόνη
μου. Σήμερον πρέπει νὰ γευματίσω με ἄρνιον.

— Μὲ ἄρνιον; ἠρώτησεν ὁ σκύλος, καὶ ποῦ
θὰ τὸ εὔρησι;

— Μὴ σέ μέλει· αὐτὸ εἶναι ἰδική μου δουλειά·
ὅλα τὰ ἄρνια ὅσα βόσκουν εἶναι ἰδικά μου! εἶπεν
ἡ ἀλώπηξ καὶ ἔτρεξεν εἰς τὸ πλησίον δάσος.

— Σὲ συμβουλεύω, φίλη μου, νὰ προσέξῃς,
διότι ἀν πειράξῃς τὰ ἄρνια τοῦ κυρίου μου, θὰ
σὲ φουσκώσω τὴν γοῦνάν σου!

Ὁ σκύλος, ὅστις ἐγνώριζε τὴν πονηρίαν τῆς
φίλης του, ἀπεφάσισε νὰ προσέξῃ, μετ' ὀλίγον
δὲ εἶδεν ὅτι ἐξαφνίσθησαν τὰ πρόβατα καὶ με-
ρικὰ ἐκύταζαν εἰς τὸ ὀπίσω εἰς ὕρισμένον μέ-
ρος τῆς φράκτης. Ὁ σκύλος τότε ἔτρεξε πρὸς
τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ με λύπην καὶ ἀγανάκτη-
σιν εὔρε τὴν κυρὰ ἀλωποῦ πίνουσαν τὸ αἷμα
ἐνὸς ἄρνιου!

— Σὲ ἐπίασα τέλος πάντων, παμπόνηρη!
ἐφώναξεν ὁ σκύλος, καὶ τώρα θὰ πληρώσω με
τὴν ζωὴν σου.

— Καὶ τί κακὸν ἔκαμα; εἶπεν ἡ ἀλώπηξ.
Ἐνῶ ἐπήγαινα εἰς ἀναζήτησιν τροφῆς, ἤβρα
τὸ ἄρνιον τοῦτο ἐδῶ κείμενον, ἔτοιμον νὰ ἀπο-
θάνῃ καὶ διὰ νὰ μὴ χαθῇ ἀδίκως τὸ αἷμά του,
ἀπεφάσισα νὰ τὸ πῶ!

— Αὐτὰ εἶναι δικαιολογήματα, τὰ ὅποια
ἕνας σκύλος καθὼς ἐγὼ δὲν τὰ πέρνει. Ταῦτα
δ' εἰπὼν, ἐρρίφθη κατὰ τῆς ἀλώπεκος καὶ μετὰ
μικρὰν πάλιν τὴν κατέβαλε καὶ τὴν ἐπνίξε.

Μετ' ὀλίγον ἦλθεν ὁ κύριος τοῦ σκύλου καὶ
ἀφοῦ εἶδε τὸ ἄρνιον καὶ τὴν ἀλώπεκα νεκράν,
ἐχαῖδευσεν τὸν σκύλον καὶ τοῦ εἶπε· Εὐγε, πιστὲ
κύων! Ἐπειδὴ εἶσαι πιστὸς εἰς ἐμέ καὶ ἐγὼ θὰ
φανῶ πιστὸς εἰς σέ.

Καὶ τῶ ὄντι ὅταν ὁ σκύλος ἐγήρασε καὶ δὲν
ἠδύνατο νὰ κάμῃ τίποτε, ὁ κύριός του τὸν
περιεποιεῖτο καὶ τὸν ἔτρεφεν ἕως οὗ ἀπέθανε
φυσικὸν θάνατον. Ἐνῶ ἡ ἀλώπηξ δὲν ἐκέρδησε
τίποτε μετὰ τὴν ἐλευθερίαν τῆς.

Οὕτω συμβαίνει με πολλοὺς εἰς τὸν κόσμον
τοῦτον. Θέλουν νὰ ἦναι ἀνεξάρτητοι καὶ ἀπ'
αὐτὸν τὸν Θεόν. Θέλουν νὰ ζοῦν καὶ νὰ φέ-
ρωνται ὅπως ἐπιθυμοῦν, ἕως οὗ ἡ ἀνεξαρτησία
τῶν φέρῃ τὴν καταστροφὴν τῶν.

Σ. Σ. Τοὺς ἐπομένους στίχους ἀπίστευεν ὁ
ἀρχαῖος φίλος μας κ. Καζάκος διὰ τὸ νέον ἔτος,
ἀλλ' ἔφθασαν ἀργά. "Ὅθεν τοὺς δημοσιεύομεν
σήμερον.

Πρὸς τοὺς προσφιλεῖς συνδρομητὰς τῆς Ἐφ. τῶν Παίδ.

Συνδρομηταὶ ἀγαπητοί,
Συνήθεια ἐπικρατεῖ
Ἐν ταύτῃ μας τῇ χώρᾳ,
Νὰ δίδουν τὴν Πρωτοχρονιά
Γονεῖς καὶ φίλοι ἴσα παιδιὰ,
Κ' εἰς ἄλλους πλειστοὺς... δῶρα.

Συνήθεια πολὺ καλὴ,
Πτωχὰ καὶ χήρας... ὠφελεῖ,
Καὶ τέκνα δὲ πλουσίων,
Διότι ταῦτα βοηθεῖ,
Κι' αὐτὰ νὰ γίνουιν βοηθοὶ
Πολλῶν πτωχῶν κι' ἀθλιῶν.

"Τῶν Παίδ. δ' ἡ Ἐφημ.,"
Γνωρίζουσα, καθὼς κ' ὑμεῖς,
Τὸ ἔθος τοῦτο, φίλοι,
Συνέλαβε καλὸν σκοπὸν,
Εἰς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν
"Δῶρον" λαμπρὸν νὰ στείλῃ.

Οὐχὶ μὲν δῶρον εὐτελές,
Ἄλλ' ἔτοχον, λυσιτελές,
Πολλῆς τιμῆς κι' ἀξίας
Ναί, δῶρον ὄχι ὑλικόν,
Ἄλλ' αἴμιον καὶ ἠθικόν
Ἐπιδοτῆς ὠφελείας.

Τὰ δῶρα πάντα τὰ λοιπὰ
Βεβαίως εἶναι ποταπά,
Μ' αὐτὸ ἂν συγκριθῶσιν
Αὐτὸ μὲν ἅπασιν ἀρκεῖ,
Ἐκεῖν δ' εἶν' ἀνεπαρκῆ
Ἐβὰν καὶ ὠφελῶσι.

Καὶ δῶρον μόνον λογικόν,
Ἀνέξοδόν καὶ ἠθικόν
Ἄλλ' ἔτι μὲν νὰ σᾶς στείλῃ
Ἄλλ' ὅμως δῶρον ὑλικόν,
Ἄς ἦναι καὶ ἄπο χαλκόν!
Ἀδυνατεῖ ἡ φίλη.

Πλὴν κ' ἡ καλὴ ἡ συμβουλὴ
Πλειότερον σᾶς ὠφελεῖ,
Μικροὶ καλοὶ μου φίλοι,
Ἡ δῶρα ὑλικά καλὰ,
Ἄς ἦν ὠραῖα καὶ πολλὰ,
Γεμάτο ἐν ζεμπίλι!

Τὸ δῶρον ὅθεν τὸ καλόν,
Τὸ ἔτοχον καὶ ἀγαθόν,
Ὅ σήμερον σᾶς στέλλει,
Ὅρατα εἶναι συμβουλὴ,
Ἡ μᾶλλον θεῖα ἐντολή,
Ἡ ν' ἀναπτύξῃ μέλλει.

Ἰδοῦ, αὐτὴ ἡ συμβουλὴ
Εἶν' ἡ Ἐπιδοτὴ Ἐντολή,
Ἡ ἔνθεος ΑΓΑΠΗ.
Ἀγάπη μὲν πρὸς τὸν Θεόν,
Πρὸς τὸν πλησίον δὲ ἡμῶν,
Καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀγάπη.

Καθὼς τὸ πλήρωμα αὐτῆ,
Καὶ ἡ οὐσία εἶν' αὐτῆ
Τοῦ Νόμου—ἡ ἀγάπη.
Ἀγάπη νόμος φυσικὸς,
Ἀγάπη νόμος Θεϊκός,
Καὶ ὁ Θεὸς ΑΓΑΠΗ.

"Ἄν ἡ ἀγάπη δὲ αὐτῆ
Ἐν τῇ ψυχῇ ὑμῶν κρατῆ,
Ἄν ταυτην ἐκπληροῖτε,
Θὰ ἦσθε πάντα εὐτυχεῖς
Κ' ἐν οὐρανῷ κ' ἐπὶ τῆς γῆς,
Καὶ θὰ ευημερῆτε.

Ναί, προσφιλεῖς συνδρομηταὶ
Τοῦ Νόμου καὶ ἀποστολαὶ
Κ' ἐκτελεστοὶ νὰ ἦσθε,
Ὅπως καὶ ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ
Κ' ὑπὸ παντὸς ἀνδρὸς χριστοῦ
Τιμᾶσθε κ' εὐλογῆσθε.

Διοτὸν ὡς δῶρον ποθητὸν
Τοῦ νέου ἔτους κ' ἐκλεκτόν,
Βουλὴν Θεοῦ σᾶς φέρει
"Τῶν Παίδων ἡ Ἐφημερίς."
Αὐτὴν δεχθῆτε ἐκ ψυχῆς,
Ἡ φίλη σας νὰ χαίρῃ.

Αὐτὴν τηρεῖτε ποθητοί,
Φανῆτε εἰς αὐτὴν πιστοί
Διὰ παντὸς τοῦ βίου,
Νὰ γένητε υἱοὶ Θεοῦ,
Κι' ἄξιοι, χάριτι Χριστοῦ,
Ζωῆς τῆς αἰωνίου.

Ἀμήν! ἄς κράξῃ ὁ καθείς,
Ἀμήν! φωνεῖτε καὶ ὑμεῖς.
Ναί, καὶ τὸ νέον ἔτος
Καλὸν καὶ εὐδαίμον ἔς ὑμᾶς,
Ἄξιον δ' εἰς πολλὰς ψυχὰς
Νὰ ἦναι καὶ ἐφέτος.

Αὐτὰ ἐκ μέσης τῆς ψυχῆς
Ἡ φίλη σας ἡ νουνεχῆς
Σᾶς εὐχεταί, ὦ φίλοι!
Νῦν εἶ' ἐνὸς ὑμῖν γνωστοῦ,
Ἀρχαίου φίλου σας πιστοῦ
Καὶ μετὰ ἄγνὰ τὰ χεῖλη. Γ. Κ.